

Graffiti und die ästhetische Kommunikation über die Mauer. Antoni Tàpies und Julio Cortázar im intermedialen Dialog

Tobias Berneiser (Frankfurt am Main)

Resum: Una aproximació a l'obra d'Antoni Tàpies pot originar el comiat a la separació a tot rigor entre les arts pictòriques i literàries. Encara que cèlebre com a pintor, Tàpies va publicar també sis col·leccions d'assaigs i un llibre de memòries. En alguns dels seus assaigs, insisteix en la importància del diàleg entre la literatura i les arts que també va fomentar amb les seves col·laboracions en projectes amb escriptors de tot el món. Endemés, cal considerar que el mateix Antoni Tàpies va combinar freqüentment imatges amb textos en les seves obres, per exemple, els elements de graffiti en els seus "quadres-murs".

Aquest estudi investiga el diàleg entre la literatura i les arts segons el conte *Graffiti* de Julio Cortázar, no solament dedicat a Tàpies, sinó també publicat en el marc d'una exposició de l'artista català. Es pretén mostrar que les relacions entre *Graffiti* i l'art de Tàpies superen una mera dedicatòria, assenyalant les al·lusions de l'escriptor argentí a l'obra de Tàpies i la seva estratègia per adaptar el poder comunicatiu dels "quadres-murs" del pintor al propi "quadre-mur textual". ■

Summary: An approach to the artistic work of Antoni Tàpies brings forth a rejection of the strict separation between pictorial and scriptural arts. Though famous for his paintings, Tàpies also published six volumes of essays and an autobiography. In several of his essays, he stressed the significance of the dialogue between literature and arts which he also promoted by cooperating with international writers in many projects. Furthermore, one has to consider that Tàpies himself often combined images and texts in his own paintings, as for example the graffiti elements in his famous "wall pictures".

This paper seeks to examine the intermedial dialogue between literature and arts by focusing on Julio Cortázar's short story *Graffiti* which was originally published in the context of one of Antoni Tàpies' exhibitions in Barcelona to whom he also dedicated the text. However, the intension is to show that the relations between *Graffiti* and the Catalan artist go far beyond mere dedication, pointing at the Argentine writer's allusions to Tàpies' works and his strategy to adapt the communicative power of Tàpies' "wall pictures" to his own "textual wall picture". [Keywords: Tàpies; Cortázar; intermediality; semiotics; graffiti art; mural painting] ■